

ΤΑ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΜΑΣ

KART - ΠΟΣΤΑΛ

Το φύλλον του "Μπουκέτου" και της "Οικογενειακής" τιμιάται παντού δρχ. 3. Η αυθαίρετος υπερτίμησή του παρά των υποπρακτορικών απαγορεύεται. Παρακολουθείται όθεν τού άγαπητού μας άναγνώστη άσκιος ύποπτος είν τήν αντίληψήν των τοιούτων τι. να μάς τό άνεύρονο άδίσωκε. (Έκ της Διευθύνσεως)

Η υπό των άναγνωστών μας άποστελλομένη οντογραφία και μη συνοδευομένη υπό δικαιώματος κρίσεως εκ δραχμών πέντε, δέν λαμβάνεται ύπ' όφιν.

Ν. Χριστοφόρου, Κοβαλλάν, Σας άπαντήσαμε, αλλά μάς έπεσάρθη ή έπιτολή. Στείλετε τήν άκριβή σας διευθύνσι. Γ. Σαρρήν. Το ποίημά σας όχι καλό. Γ. Τσιαντζίκου. Καλήν. Το ποίημά σας γιά τήν ίδιήν άιτιολογία ουκ άδικάρον λέον. Ν. Νικολαΐδην. Σωφροίν (Βρέκκ). Η άντιπερισσειά σας όχι πλέον έπιτολή. Δεν έχουμε έξ άλλου στήλην άντιπερισσειών εκ τών εντύπων, γιατί όσο να δημοσιευθούν θα έμπιχνομεν κάπως. Άλλο έρωτικό βρέθηκε, κι' άλλο περιοδικό. Άδελφ. Ν. Έσταθά. Η έρώση να είνή το ποίημα σας. Άυτά όλα γραφάται κάμω- ταρα σε μία φιλοσοφική, ποικιλητή μελέτη κι' όχι σε στίχους. Για ίδιούς και σίς, γράφατε π.χ.

Μέσα στής άμαρτίας τήν τόση τεχνικία, τήν τόση καταγιά Φωνάει ή κοινωνία από τό βόθρο τής, χωρίς ντροπή καμιά Θρός πώς δέν ύπαρχει.

Και εις τό Σύνολον όλον μόνον ή όλη άρχη Μουδής και Ίωάννης εις θέλον μαρτυρίαν προήφισαν τό Στανκό Κι' έγώ άπειροφλόβην κι' έμπαγα να τόν βρω, κ.λ.π. κ.λ.π.

Δέν νομίζετε λοιπόν και σίς πως όλα αυτά θα γήναι καλότερα. Ί ήν ήρωίμα από άδωδους. Για δοκίμασε. Α. Θ. Τσ α ρ α φ ο υ γ η ν. Το ποίημά σας όχι έπι- τυχές. Πρωτόλειο μάλλον. Χρει- αζεται πολλή έργασία γιά να γραφή κανείς κάτι άπόλυτος κα- λόν. Μη βιάσεσθε λοιπόν. Κ. Πάτραι. Γιατί νομίζατε άδικά: Η έρωτήσις αυτές ετίθησαν εί- ται γιά τό άστέρι του πράγμα- τος. Άνεύς δεν ζητά άπάντησι σ' αυτές. Ότε κι' είνε άσωση ή άπάντησις. Η δικές σας έ- πιτολήσις μάλλον είνε ή καλύτε- ρος που μπόρασαν να γήναι σνετικόν. Α. Παπαδόπουλο. Πολυκαταστήματα. Το άδωδω- μα του Μικρούς, έξεδόθη και πωλείται από τό έκδοτικό Κατά- στημα Καλλιέρη, επί της όδοσ Πατισσίου, έναντι Λαϊκής Γρα- μμάς. Με κούραση και σπουδόν, Κρίστιανα (Όλιμπία). Δημοσι- ούμεν τήν άποσταλείσα άίτησιν. Ίδου αύτή:

"Ο ύποφωτισμένος έ- σούς και ποσός του γο- ριον Αΐδοιοχοριον, πιστο- ποιούντιν ότι ο Γεωργίος Βασι- λειος του Γεωργίου, κληθ' εις διά τό έτος 1888, έχον τά ήθη και τό έθιμό του χορηγί, άποαντίτας ύμους, πρό ήε- ρών άσθενήσανα ή γυνή του, και ήμέρα σην τή ήμέρα επί του χοίρου βαινουσα ως εν- γυος όσα, τόρα δέν παύει ή- μέρα και νύκτα κλάουσα έλ- τούσα τόν άνδρα τής ει δυν- ατόν, και μάλιστα έχούσας ήφθαλμιασ κατά τού ένωτό της. Κατ' ανάγκην μάς έκεί- λισεν και ήκούσαμεν και έ- δουμεν όμωσαν ίδιούς και μάς έκείτρισαν δακρόνον. "Όθεν στρατιότητα Ρεκαβ' Βασιλεία του Γεωργίου, όσον τό δυνα- τόν προσκόθησε ένα λάξ ή- εργασιος τήν άδειαν σου και φθάσας εις τήν σύζυγον σου ήεις τόσον πηθώς και έν- καρδίως σας καλεί, φαίνεται ότι μη έχουσα έμιστον πρό- σωπον καλεί Ύμās. Πεποιθός ότι ή αίτησις

ήμω θέλει εισακοσθή ει δυνατόν εχόμεθα τας άρχάς Ύμ-ων ύμωσ εύσπλαχνισάι Ύμās, πρό παντός δε και τήν τεκλιέ- νην γυναικα σου ήεις μετά τόσον ήλιον δε περιμένη. και Διατελοόμεν κ.λ.π. κ.λ.π."

Λάβην Φρίτς, Τσοτό. Σας άπάντησαμε γιά τό προηγούμενο ποι- ήματά σας. Το "Στιγμές" και "Χάρος", όχι ήμωσισάμια, αλλά καλότερικα στίχους. Δείχνουν δηλαδή πώ μπόρατε να γράφατε σιγνήματα πώ καλώς στίχους. "Α.χ. Η αστασία άναγών." Φαίνεται τήν Στάσιον ποίημά σας ύμων μερικοί στίχοι ήσαν καλοί. Γράφατε πώ ποικιλτικά. Ημερώνενο Α.Ι.Ι.Ι. νητάκι. Ένταθα. Ως σας άπάντησαμεν ήδη Γ. Τσιαντζίκου. Ένταθα. Η μετάρσις του Βινύ δει άπόλυτος καλή. Τα έργα αυτά θέλον τελείων άριστοτεχνικην άμειψήν άπόδος, δημοσικήν γάμον ποίη. Τίς ίδιός άναγώνισας άπάντησε και στο "προηγούμενο" και γι' αύτό τό άρσασμα γι' άναγώνισας. Θα μπόρασεσθε μήπως να τό ερωτήσεται: Γιατί άρσος είνε περιου- ρισαίς τόν Βινύ ήμωσισα σιγνήρο και τίποα περισσότερο. Ποιήτε, σας παρακαλούμεν, στά λόγια μας. Είνε άπόλυτος φιλικά και ειλικρίν. Α. Τσιαντζίκου. Καλλιάνη (Βεσσαλονίκη). Η μετάρσις του δημηγούτος άνεπιτυχής έτελής. Π. Ίωάννιν (Ίδην). Έταθα. Και σίς τό βάλσα με τήν έρωτήσις τής Λουβρέκης έμμεριδος. Και βρήκατε, λέει, πώς τα πλάνα τών σπιτιών του Λουβ'ου είνε 17.843, 544 και... κάτι; Χαρά τό κοράνιο σας! Μα τό λέμε και παραπάνω πώς ή έρωτήσις αυτές δέν πω- λούν άπάντη ή παίρνον άπάντησιν σάν τίς ήικές σας και τό κ. Κ. Χ. "Εξ άλλου τέτοιες έρωτήσις έχει κι' ό λαός μας σκαρώσει. Π. χ.

"Ένα καρδιά σίδρο πόση βελόνια κάνει :

Τρέγα-γόμενα δηλαδή... Α. Α. Καλάρικα. Το ποίημά σας ώς άρχή, ως πρωτόλειο, καλότερι- κόν. Απ' τό "καλούτσικο" όμως ώς τό "τέλειον", ύπαρχει μεγάλη άπόστασις. Γι' αύτό έρωσθήσε, διαβάσει κι' έπιτίσει. Να γάρ τήν Ήρωίαν σίαν. Β. Βε- σαλονικην. Το ποίημά σας δει άπόλυτος καλό. Μην γράφατε σε μικρά γλώσ- σα. Και πρό πάντων εναδωράσατε και δημοσιώσατε ότι γράφατε. Κ. Ο. Ι. κομποπούλου, Λαρίον. Μα πώς σμαίνει αύτό; Σ' όλους άπάντη- μεν. Για κούταγε στα προηγούμενα φύλλα. Α. Κ. Τ. Κέρκυρα. Το ποί- ημά σας όχι έπιτυχές. Μ. Α. Κ., Σπάρτην. Το ποίημα σας όχι καλό. Μ.α.μ. Παξ. Ένταθα, Σας εύχαριστούμεν. Έχετε δικήν. Άλλοι δέν προκειται γιά ένα άπ' τά πώ γινούσα τραγουδιά του Β' αναγνή, δημοσι- ούμεν εύχαριστάς και τήν έκδοή τή δική σας :

"Κάθισαν λοιπόν ο Βιλασησις; στό γραφείο του σπιτιού του, κι' όπ' στό Κερυνείο, διαν ήπιας ή γρηή ύπερημέρια του, κατα- γρονίεν εκ Κερκύρας, και τώ άνηγιμέτι κάποιον πνεύο του φίλου. "Ο ποιητής ύμωσ άπιστορήμένος πώ το ποίημα πωθ' άπήνη, ζε στα άποκαλυπτήρια του ένδοξότατος του Πατριάρχου Γρηγορίου, δέν τής ίδωσας καμιά προσοχή. Τήν κούταζε μόνον επί ώρα σ' ι μάτια..."

"Βλέποντας ή ήμωίσιμα σ' αύτή, τή στάσι τόν κύριο της, τώ ειπε γελώντας :

"Πώς μή θεωρείς άρέ- τη μου, που τούχι τό μούλο σου ;"

"Τότε ο ποιητής συνήθε κι' όπ' τή χαρά του φίλιζε τήν γρηή ύπερημέρια του, ή ό- ποία τούχε δώσει έτσι τήν ζ- γη τό ποιήματός."

"Έναν Περίεργον. Για τώ διαλέξειε τό γενικόν ένδοξότατος, ή όποιός γίνουσαν στήν πρω- τήσασιν γρηόσιν ή έμμεριδος και, ύμα αυτές είνε καλές, τίς δημοσι- ούμεν ελακτικώς ή περιλήφως. "Όσο γιά τας άλλας άπόρις σας μπόρατε ν' απευθυνθήτε εκ κούμια έμμεριδος. Άνεύς είνε άμωδόν. Η Κ.α.ρ.ο.σ. Το ποίημα σας άντι- τυχές. Η σιγνήρογία του λαμβάνο- ντην άπ' άρχής μέχρι τέλους. Γ. Σ. Α. Το ποίημά σας γρημύνει χωρίς σιγνήρη και σε άποκαλυπτή γλώ- σση. Έπιτολή έχη πολλή λαθή στή διαπίστωσί του. Γ. Σουκιάντην. Πειραία. Το ποίημα σας όσονόλο καλό άποδοθήσεται. Έχετε άρσος ό- μως σ' αύτό μερικώς άνεπιτυχής και, ύμα αυτές είνε καλές, τίς δημοσι- ούμεν ελακτικώς ή περιλήφως. Τ. Μεντζου- σού. Κων/πολιν. Το ποίημα σας άνεπιτυχές. Δ. Ν. Ίωάννιν. Πειραία. Το ποίημα εύχαριστώ- μεν. Θ. Άντωνίηνην. Σέρρας. Το ποίημα σας "Φόρα καρδιά τή Μάσκα σου..." πολύ καλό και δη- μοσιούεται.

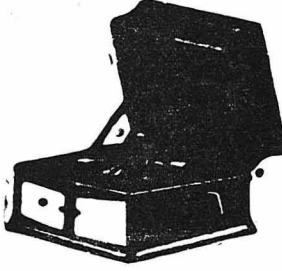
"Φόρα, καρδιά, τή μάσκα (σου κι' άπαρξίει ή χαρουνή, και έμμεριζώνει ή μέρα, Τής νύχτας τής στέλειουσι σε (φάτωνόν ή όσμωμ, τής νύχτας ή φοβέρα.

Στη μέρα έξτρα προήφανη, και (με τό γέλιο στή μοσφή στον κόσμο πωθ' δέ νιώθει, στον κόσμο πωθ' αδάσφαρο, γιά (τήν άγάπη πωθ' ή πέθη, πολήου καιρού είνε πέθη.

Δέξου, καρδιά, χαρμόμενη, κι' (ως δέξουσα άπ' τή μπόρα σ' άργιον ώκεανό, Καρδιά, φόρα τή μάσκα σου, (έμμεριζώσε πειά τόρα... —"Μά δέ βολεί. Πονώ! Πο- (νώ!)"

Το γραμμόφωνον κατήγησε το αγαπητό- τερον μέσον εκλαικίκευσεως της μουσικής

Χωρίς αυτό κανένα σπιτι δεν είνε τέλειο. Όλοι, νύκι και γέροι, μαζευόταν γύρω του. Μ' αυτό ή νεότης έχει στή διάθεσί της τις πιο φημιόμε- νες άρχησες του κόσμου, που παίζουν τούς τελευταί- ως χορούς τής έπαςχής. Χάρ- ρις σ' αυτό ή γέροι βανα- ζούν τήν εύτυχισμένη ζωή των νεώτων των, άκούοντες τις άρχιότερες κιντάδες που τραγουδούσαν στις έκλεκτές των. Άλλά διά να αποκλώ- ση κανείς τό γραμμόφωνο πρέπει να έχη ένα όργανον με τις τελευταίεσ τελειοποιή- σεις. Το γραμμόφωνον STARR τύπου XXII είνε τό μονα- χικόν όργανον που συγκεντρώνει τά χαρίσματα αυτά :

ΜΙΑ ΧΑΜΗΛΗ ΤΙΜΗ ΚΑΙ ΚΑΛΟΤΕΧΝΙΚΗ ΑΞΙΑ Πώλησις με μηνιαίας δόσεις παρά τή :

ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΙΑΝΩΝ STARR Α. Ε. ΑΘΗΝΑΙ: Στεά Άρσακείου 12 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: Φιλωνος 48 ΕΡΕΣΝΙΚΗ: Βενιζέλου 22α ΠΑΤΡΑΙΑ: Ρήγα Φερραίου 84